

תת"ע 5705/12-18 - מדינת ישראל נגד לוינטן דמיטרי- נוכח

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 5705-12-18 מדינת ישראל נ' לוינטן דמיטרי(אסיר)

בפני	כבוד השופטת ענת יהב
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	ע"י ב"כ עו"ד רונית עמר
נאשם	לוינטן דמיטרי- נוכח
	ע"י ב"כ עו"ד יקיר גולן

גזר דין

ביום 20/11/19, הודה הנאשם בכתב האישום שהוגש כנגדו ומייחס לו עבירות שלנהיגה ברכב מנועי כשמעולם לא היה מורשה לנהוג, בניגוד לסעיף 10 (א)38(1) לפקודת התעבורה, נהיגה ברכב מבלי שהיה לו רישיון רכב תקף- בניגוד לסעיף 2 לפקודת התעבורה וכן עבירה נלווית של נהיגה ברכב בלא שהיתה בידו פוליסת ביטוח בת תוקף- בניגוד לסעיף 2 (א) לפקודת ביטוח רכב מנועי .

על פי כתב האישום, הנאשם נהג ביום 03/11/19 באופנוע, כאשר אין ברשותו רישיון נהיגה וכן רישיון הרכב בו נהג פג תוקפו מהתאריך 14/05/12 וללא פוליסת ביטוח תקפה. זאת עשה, על אף ותוך שידע, כי תלוי ועומד נגדו עונש מאסר על תנאי בר הפעלה (מתיק מספר 15-03-4246) ושב הורשע בעבירות דומות .

לבקשת ההגנה נשלח הנאשם וקודם לטיעונים לעונש, לקבלת תסקיר, שהוגש ביום 15/3/20.

ביום 24/06/20 טענו הצדדים לעונש :

המאשימה:

ב"כ המאשימה טענה, כי חרף העובדה שהנאשם הוציא רישיון בשנה שחלפה, קרי, 2019 אין זה מחליש או מקטין את הצורך בענישה קונקרטית ומחמירה, אשר תרתיע ותגמול לנאשם על העבירות אותן ביצע.

בעיקר, מפנה לרצידיביסטיות בהתנהגות הנאשם, אשר עולה על הכביש פעם אחר פעם ושעברו כולל 16 הרשעות קודמות בעבירות זהות של נהיגה ללא רישיון כלל, ואף בעבירה של נהיגה בזמן פסילה שהינה אחרונה בזמן. בנוסף וכהוכחה לחוסר ההפנמה של הנאשם, מצינת שהנאשם ריצה בעבר שני מאסרים בגין עבירות דומות (בעת הטיעונים הנאשם היה אסיר בגין עבירות דומות) ומאסר על תנאי בן 6 חודשים שהינו בר הפעלה.

עמוד 1

התייחסה לבקשת הנאשם, כי בית המשפט לא ירשיע אותו בעבירות שביצע, והיפנתה לפסיקה, שם הכלל הוא הרשעה והחריג הוא אי הרשעה, ובתנאים מצטברים וחריגים, כאשר בעניינו הנאשם אינו עומד באף פרמטר, תוך שמצביעה על התנהלות הנאשם, המחפירה, שנראה שאין עליו מורא החוק, מכאן מסוכנותו, התנהגותו העבריינית וכי יש לגזור עליו ענישה מוחשית, כדי לאיין את המשך נהיגתו וסיכון משתמשי הדרך.

לסוף דבריה של המאשימה עותרת למתחם ענישה בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי במצטבר, פסילה בפועל למשך שנים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם:

טוען, כי הנאשם 'ריפא' את הפגם מקור העבירות, כלומר הוציא רשיון נהיגה במהלך שנת 2019 ועל כן יש להבין כי הנאשם הוא אדם אחר ואיננו יכול לבצע עבירה זו עוד.

מפנה ב"כ הנאשם ללשון בית משפט, אשר השית עליו את עונש המאסר על תנאי בשנת 2015, בזמן שהעבירה בוצעה ב-2018 ואילו עונש המאסר על תנאי מופנה כלפי עבירה של נהיגה ללא רשיון נהיגה כלל ואילו כעת, ברשותו של הנאשם רשיון נהיגה בתוקף, לכן לא חל התנאי. למרות זאת, מבקש ב"כ הנאשם שאם בית משפט לא יאחז בטיעון זה, לכל הפחות יורה על הארכת מאסר על התנאי של הנאשם.

לסוף דבריו, מבקש ב"כ הנאשם עונש מינימאלי הוא 3 חודשי פסילה, מאסר על תנאי, אם חל לגישת ביהמ"ש, הרי שיש להאריך אותו בטענה שלא יגרר למעגל כושל של נהיגה בפסילה עם הטלת עונש חמור.

הנאשם:

מספר שנלחם על הוצאת הרישיון וכי הדבר לא היה לו קל, למרות זאת הוציא רשיון על רכב ועל אופנוע. עוד מציין, שכעת יש בידיו רשיון והוא מעריך אותו ורוצה לשמור עליו. בנוסף, אומר הנאשם כי מסכים לשתף פעולה עם הממונה על עבודות השירות.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי על מנת לגזור דינו של הנאשם, יש לבחון זאת בשלושה שלבים.

בשלב הראשון - יש לקבוע איזהו המתחם העונשי ההולם את נסיבות ביצוע העבירה במקרה הספציפי, כאשר על בית המשפט לבחון מכלול שיקולים הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה, הערך החברתי אשר נפגע, מידת אשמתו של הנאשם

ועקרון ההלימה למעשהו והכל תוך התחשבות במדיניות הענישה. (ס' 40 ב ו- 40 ג)א לחוק העונשין).

בשלב השני - יש לבחון האם קיים חריג המצדיק סטייה מהמתחם שנקבע (סעיף 40 ג לחוק) וזאת תוך בחינת קיומו של פוטנציאל שיקומי משמעותי או צורך מיוחד בהגנה על הציבור.

בשלב השלישי - כאשר לא מתקיימים חריגים יש לקבוע מהו העונש ההולם לנאשם בתוך המתחם שנקבע בשלב הראשון (ע"פ 2918/13 **אחמד דבס נ' מד"י**).

מתחם העונש ההולם:

העבירות שבהן הורשע הנאשם של נהיגה כשאינו מורשה ונהיגה ללא ביטוח וללא רישיון נהיגה תקף, הנן חמורות.

התנהגות כזו, כפי שתוארה לעיל של הנאשם, פוגעת פגיעה ממשית וקשה בשלטון החוק, בבתי המשפט, בציות לאותם הכללים, אשר לאורם מתנהלים סדרי החוק וגורם לקושי ממשי באכיפת חוקי התעבורה וביכולת ההרתעה של נהגים בכלל.

עניין זה אף יוצר פגיעה והעמדה בסכנה של הנוהגים האחרים בדרך, כאשר לצד פגיעה זאת, ישנה פגיעה באינטרס הכלכלי, שכן נהיגה שכזאת של הנהג הפסול, אינה מבטחת ומטילה על כלל הציבור (במידה וישנה פגיעה במאן דהוא) את הנטל הפיזיו.

הערך החברתי הנפגע:

כאשר נהג שכזה, מראה בהתנהגותו שאינו מקבל עליו את הדין, הרי שיש בכך כדי להצביע על הזלזול העמוק בצווי בית המשפט ועל בית המשפט להטיל עונש חמור של מאסר בפועל, כאן יש להפנות לרע"פ 2221/11 **הראל נ' מדינת ישראל** שם נאמר:

"על בית משפט זה למסור מסר צלול וברור, לפיו בעבירות מסוג זה, במיוחד כאשר למבקש עבר תעבורתי מכביד, ינקוט בית המשפט במדיניות ענישה מחמירה המשקפת את הסכנה הטמונה בהן לציבור הרחב".

ראה רע"פ 3149/11 **ראסם נ' מדינת ישראל**, ע"פ 6404/09 **אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל** - לעניין עבירת הנהיגה בהיות הנאשם בלתי מורשה, הרי שכבר נאמר כי מדובר ב"**איום נע**" על נוסעי הכביש ומשתמי הדרך ומדובר בסיכון בטיחותי שיש להרתיע נהגים שכאלו ובודאי כשמדובר בביצוע עבירה זו ולא בפעם הראשונה.

מדיניות הענישה הנהוגה:

עפ"ת 22585-11-12 **אשורוב נ' מדינת ישראל** שם נקבע כי בעבירות של נהיגה על ידי בלתי מורשה נקבע לא אחת בפסיקה, כי מתחם העונש נע בין מאסר מותנה ועד למאסר בפועל של שנה ופסילה בפועל של 3 עד 12 חודשים.

ראה עפ"ת 22585-11-12 **אשורוב נ' מדינת ישראל** - בעבירות של נהיגה על ידי בלתי מורשה נקבע לא אחת בפסיקה, כי מתחם העונש נע בין מאסר מותנה ועד למאסר בפועל של שנה ופסילה בפועל של 3 עד 12 חודשים.

רע"פ 1211/12 **אברהם ישראלי נ' מדינת ישראל** - בית המשפט אישר עונש של מאסר בפועל למשך 8 חודשים, כאשר מדובר היה בנהיגה בזמן פסילה **בפעם הראשונה** והנאשם היה נעדר עבר פלילי.

רע"פ 8253/10 **שלמה גיא נ' מדינת ישראל** - אושר עונש של 12 חודשי מאסר ו- 3 שנות פסילה, בגין עבירות של נהיגה בזמן פסילה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח.

רע"פ 8013/13 **אמיר מסעוד נ' מדינת ישראל** - אושר עונש של 12 חודשי מאסר ו- 4 שנות פסילה, בגין עבירות של נהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח.

רע"פ 4477/11 **אלי נחמן נ' מדינת ישראל** - נאשם אשר הורשע בעבירות של נהיגה בהיותו בלתי מורשה, ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, נגזר דינו ל- 6 חודשי מאסר בפועל, 18 חודשי פסילה וענישה נוספת, (הוגש על ידי המאשימה).

פ"ל 9759-11-16 **מדינת ישראל נ' מוחמד קאסם** - שם הוטל עונש של 12 חודשי פסילה מאסר על תנאי ורכיבים נוספים, בגין עבירות של נהיגה בזמן פסילה וללא ביטוח. כנגד הנאשם לא היה מאסר מותנה ולא הורשע בעברו בנהיגה תחת השפעת משקאות אלכוהוליים, אבל בעיקר לא היו עבירות נלוות שיש בהן המימד המחמיר.

עפ"ת 22585-11-12 **מדינת ישראל נ' אשורוב**, שם היה מדובר בנהג שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה, כאשר כב' השופטת חיימוביץ' ציינה כי מתחם העונש ההולם בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה נע בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל למשך מספר חודשים, ואף שנה, בהתאם לנסיבות העבירה.

זאת ועוד מהפסיקה שהוגשה מטעם ההגנה לעניין רכיב העונש כאשר הנאשם ריפא את הפגם:

9781-07-16 מדינת ישראל נ' ארמה נטלי : שם הושת על נאשמת שתיקנה את פגם בהוצאת רישיון והושת עליה קנס התחייבות ופסילה לתקופה של 3 חודשים.

1686-07-13 מדינת ישראל נ' עומרי: שם נהג הנאשם על כלי תחבורה מסוג טרקטורון, עליו אין בידי הנאשם רשיון, הושת עליו קנס ותקופה פסילה לתקופה של 3 חודשים וכן פסילה על תנאי לתקופה של 3 חודשים.

כמו כן ריפוי הפגם בדמות הוצאת רשיון נהיגה נכנס לשיקולי קולא בפסיקה וכן יש להתחשב בשאר וכלל נסיבות ביצוע העבירה ונגזרותיה .

מכל המקובץ לעיל עולה כי מתחם העונש בעבירות של נהיגה ללא רשיון נהיגה נע בין מאסר על תנאי ועד מאסר בפועל, של 12 חודשים, בנסיבות מחמירות, ופסילה בפועל של 6 חודשים ועד 18 חודשים, זאת בלויית רכיבי ענישה נוספים.

שיקולים המצדיקים חריגה ממתחם הענישה:

סעיף 40 ד'(א) לחוק העונשין קובע:

"קבע בית-המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח משולב], התשכ"ט-1969.

חשיבותו של ההיבט השיקומי נודעת, כאשר יש להעדיף תהליך זה אף במקרים קשים ביותר ובעבירות חמורות, בעניין זה ראה ע"פ 8092/04 **ישראל חביב נ' מדינת ישראל**, שם ביטל בית המשפט העליון מאסר בפועל של 40 חודשים עקב שיקומו של הנאשם.

הרציונל העומד בבסיס סעיף זה, מעלה על הנס את טובת הציבור, שכן נאשם אשר מבקש לשנות את דרכו ולעלות על הדרך הישר, כאשר עניין זה אף נתמך בפעולות פוזיטיביות אותן עושה ולא רק מן הפה אל החוץ, ראוי לסטות מן העונש ולבכר ענישה הכוללת דגשים שיקומיים.

במקרה זה הנאשם הוציא רשיון נהיגה לאחר שנים שבהן נהג ללא רשיון. בהיבט זה, מדובר בסוג של שיקום- אם כי מדובר בהיבט חיצוני ולא פנימי .

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה :

לפי סעיף 40א' לחוק, המדובר בנסיבות אישיות של הנאשם, אשר אינן קשורות לביצוע העבירה, ויכול שתהא בהן

השפעה על גזר הדין בתוך המתחם או אף מחוצה לו.

בתיק זה נתקבל תסקיר לעונש כנגד הנאשם ביום 15/06/20, המדובר בנאשם שעלה ארצה בשנת 1992, כיום הוא נותר לבדו מבני משפחתו וכעת מתגורר עם בת זוגתו בבת ים.

עולה מן התסקיר כי הנאשם לוקח אחריות על מעשיו ונותן הסבר, סביר בעיניו, לביצוע העבירות. עוד עולה מתסקיר השירות, כי הנאשם במשך השנים הקשה להפנים את החוקים וההגבלות.

הנאשם מתואר בתסקיר כגבר בעל יכולות וכוחות אך מתקשה לעמוד בכללים, גבולות ולהישמע לגורמי סמכות וחוק, כך שעל אף הסנקציות החמורות והמחירים ששילם עד כה, מגלה קושי לערוך שינוי באורחות חייו ולהתנהל באופן תקין.

בנוסף מתאר התסקיר מתוקף אינטרס משפטי, את הצורך של הנאשם לשמור על רשיונו החדש, שעמל כדי להשיגו ורואה בו כחבל הצלה מהעבר המכביר שלו ואף לשיקום אמיתי במצבו.

בסופו של תסקיר, ממליץ על צו מבחן בעניינו למשך שנה, במסגרתו ישולב בתכנית טיפולית בתחום בעבריינו ובמקביל ימשיך להיות במעקב תחת שירות המבחן. כענישה קונקרטית ממליץ שירות המבחן על הטלת צו של"צ בהיקף של 220 שעות בהתאם לתכנית שגובשה. כמו כן, ממליצים לבית המשפט לוותר על רכיב המאסר על תנאי ובמקום להפעילו, להאריכו וכן אין מביעים תמיכה ואף סבורים שאין הנאשם עומד בקריטריונים לאי הרשעה.

לנאשם עבר פלילי מכביר הן העבר הפלילי והן העבר התעבורתי עברו הפלילי מונה 3 הרשעות קודמות ואילו עברו התעבורתי מונה 16 הרשעות קודמות בשים לב לאחרונה מ 2018 הכולל מאסר בפועל למשך 10 חודשים.

כמו שנראה הנאשם חוזר ונשנה לעבירות מסוג זה ואף מרצה עונשי מאסר בגין. העובדה כי הנאשם עמל והוציא רשיון נהיגה אכן יש בה כדי להצביע על תיקון הפגם ועל העובדה כי הנאשם עושה ככל אשר לאל ידו לעלות על דרך המלך ולהיות ככל נהג סביר ועניין זה יתבטא בגזירת העונש.

הענישה בסופו של יום תמיד תהא אינדיבידואלית, וכפי שהיא באה לטובת אחד יכולה לעמוד לרועץ לאחר ומצאתי כי מקרה זה של הנאשם ראוי להקלה, נוכח הליך שיקומי שמצוי בנקודת התחלה ראשונית בדמות רשיון נהיגה, אשר נותן מענה למירב העבירות אותן עבר הנאשם וכי הסיכויים שיעבור אותן שוב, בהינתן העובדה, כעת ברשותו רשיון אשר חשוב לו ויקר לו ואני סבורה ורוצה להאמין כי הם נמוכים.

בסופו של דבר, ולאחר ששקלתי את כלל השיקולים הנוגעים והצריכים, לשקילת חומרת העבירות, ההליך שעבר, ועוד יעבור, תחת עינו הפקוחה של שירות המבחן ובית המשפט, עברו התעבורתי מצאתי שיש ליתן את הבכורה להליך השיקומי אותו עובר הנאשם.

הארכת מאסר מותנה:

סעיף 56 לחוק העונשין מאפשר לבית המשפט ו"מטעמים שיירשמו" להורות על הארכת המאסר המותנה, תחת הפעלתו, אם "בנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי".

משך הזמן בו נתון הנאשם תחת שבט הביקורת של גופים שונים, תוך מתן תשומת לב לשני מאסרים שאותם ריצה הנאשם כנגד עבירות מאותה המשפחה, כאשר כבר למן ההתחלה הודה ורתם עצמו להליך הוצאת רשיון נהיגה וכשממשיך ומתחייב לתקופה נוספת שאינה מבוטלת, באיזון בין הפעמים הרבות שבהן הנאשם ביצע את אותה עבירה בדיוק פעם אחר פעם ואף ריצה מאסרים ולאור האמור בתסקיר, מצאתי כי אין להאריך את התנאי אולם מאידך ניתן להסתפק בענישה שהיא פחותה ממאסר בפועל.

בין לבין, נשלח הנאשם לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות כאשר תחילה היה קושי בקבלת חוות דעת שכן המשיב היה במעמד של אסיר אולם לאחר שחרורו ניתנה חוות דעת שכזו ביום 21/01/21 כאשר מצאה שהנאשם מתאים לביצוע מאסר בעבודות שירות.

העונש הראוי לנאשם:

משכן, ולאחר ששקלתי את כלל השיקולים כפי שפורטו לעיל, ולאחר שמצאתי שעל אף הוצאת רישיון נהיגה של הנאשם, הרי שלא ניתן להסתפק נוכח עברו המכביד התעבורתי בענישה אשר שירות המבחן ממליץ, מאידך לא מצאתי לקבל את בקשת התביעה להשיבו למאסר ממש מאחורי סורג ובריח, מצאתי שיש לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מורה כי המאסר המותנה בן 6 חודשים אשר הוטל על ידי בית המשפט השלום לתעבורה בתל אביב ביום 16/05/2016 בתיק מספר **4246-03-15** יופעל והנאשם ירצה מאסר בן 6 חודשים, אשר יכול וירוצה באופן של עבודות שירות, כאשר מועד תחילת ריצוי העונש על פי חוות הדעת חלף ולפיכך יש להפנות את הנאשם מחדש לממונה לצורך קביעת מועד חדש לצורך כך.

הנאשם מוזהר כי עליו למלא אחר כל ההנחיות וההוראות של הממונה וכל הפרה שהיא יכול ותביא להמשך ריצוי העונש במאסר ממש מאחורי סורג ובריח.

2. מאסר על תנאי של 6 חודשים וזאת למשך 3 שנים, שהנאשם לא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

3. פסילה בפועל של 60 ימים.

הפסילה תחל עד ולא יאוחר מיום 24/06/21, כאשר על הנאשם להפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות ביהמ"ש וללא הפקדה שכזו הנאשם יהיה פסול אך הפסילה לא תמנה.

4. פסילה על תנאי של 10 חודשים וזאת למשך 3 שנים מהיום, שהנאשם לא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

5. קנס בסך 2,000 ₪. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופיים, כאשר התשלום הראשון ישולם עד ולא יאוחר מיום 25/3/21.

המזכירות תעביר העתק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות על מנת שיגיש בתוך 10 ימים מהיום מועד חדש להתייצבות הנאשם לריצוי העונש באופן של עבודת שירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב בתוך 45 ימים מהיום.

ניתנה היום, י"ג אדר תשפ"א, 25 פברואר 2021, במעמד הצדדים והנאשם.